

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити („Службени гласник РС”, бр. 107/05, 72/09-др. закон и 88/10) у члану 179. став 2. мења се и гласи:

„Министар прописује програм, садржину, начин, поступак и трошкове полагања стручног испита здравствених радника и здравствених сарадника, образац уверења о положеном стручном испиту, утврђује износ накнаде за рад чланова комисије и уређује остала питања у вези са стручним испитом.”

После става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Средства остварена уплатом накнаде за полагање стручних испита здравствених радника и здравствених сарадника приход су буџета Републике са наменом финансирања свих трошкова везаних за полагања стручних испита.”

Члан 2.

У члану 189. став 3. мења се и гласи:

„Министар прописује ближе услове, начин, поступак и трошкове за добијање назива примаријус, износ накнаде за рад рецензента, као и остала питања у вези са поступком добијања назива примаријус.”

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Средства остварена уплатом накнаде за добијање назива примаријус приход су буџета Републике са наменом финансирања свих трошкова везаних за поступак добијања назива примаријус.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 5. и 6.

Члан 3.

У члану 243. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Инспектор из става 3. овог члана обавља послове надзора у службеном делу чији изглед прописује министар.”

Члан 4.

У члану 250. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Средства остварена уплатом у поступку по захтеву странке приход су буџета Републике са наменом финансирања трошкова који настану у вези са спровођењем тог поступка.”

Члан 5.

У члану 266. став 1. речи: „пет година” замењују се речима: „осам година”.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗДРАВСТВЕНОЈ ЗАШТИТИ

Члан 1.

У Закону о здравственој заштити („Службени гласник РС”, бр. 107/05 и 72/09-др.закон), члан 199. мења се и гласи:

„Члан 199.

Здравствени радник, здравствени сарадник, као и друго лице запослено у здравственој установи, односно приватној пракси које чини тим са здравственим радником у обављању здравствене делатности у складу са овим законом (у даљем тексту: друго запослено лице), може да обавља допунски рад у здравственој установи, односно приватној пракси ван редовног радног времена, у складу са овим законом.

Допунски рад из става 1. овог члана може да се обавља код послодавца са којим здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице има закључен уговор о раду са пуним радним временом, односно код другог послодавца, само под условом да рад здравственог радника, здравственог сарадника, односно другог запосленог лица ван редовног радног времена за који се закључује уговор о допунском раду, не утиче на организацију рада појединачних делова здравствене установе или здравствене установе у целини.

Ради обављања допунског рада из ст. 1. и 2. овог члана здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице закључује уговор о допунском раду са послодавцем код кога обавља допунски рад.

Здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице може да закључи уговор о допунском раду највише до једне трећине пуног радног времена.

Начин, поступак и услове, као и друга питања од значаја за организовање и обављање допунског рада здравствених радника, здравствених сарадника, односно других запослених лица прописује министар.”

Члан 2.

Члан 200. мења се и гласи:

„Члан 200.

Уговор о допунском раду може да се закључи:

1) за пружање здравствених услуга које нису обухваћене обавезним здравственим осигурањем у погледу садржаја, обима и стандарда, односно здравствених услуга које се не остварују на начин и у поступку који су прописани за остваривање права из обавезног здравственог осигурања;

2) за пружање здравствених услуга које здравствена установа пружа за потребе организације обавезног здравственог осигурања а за које не може на друкчији начин да обезбеди одговарајући кадар;

3) за пружање здравствених услуга које здравствена установа пружа за потребе лица која немају својство осигураног лица у складу са законом којим се уређује здравствено осигурање.”

Члан 3.

Члан 201. мења се и гласи:

„Члан 201.

Уговор о допунском раду закључује се у писменом облику и садржи: врсту, начин, време трајања посла, висину и начин утврђивања накнаде за рад, обвезника уплате утврђене накнаде за пружену здравствену услугу, у складу са законом и општим актима послодавца.

Пацијент коме је пружена здравствена услуга из члана 200. тач. 1) и 3) овог закона, односно осигуравајуће друштво у складу са прописима којима се уређује добровољно здравствено осигурање, односно организација обавезног здравственог осигурања у случају из члана 200. тачка 2) овог закона, уплаћују здравственој установи утврђену накнаду за пружену здравствену услугу.

О пруженој здравственој услузи здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да пацијенту изда рачун на прописаном обрасцу, односно да за пружене здравствене услуге изда фактуру организацији обавезног здравственог осигурања, односно осигуравајућем друштву, у складу са прописима којима се уређује здравствено осигурање.

Здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да исплати здравственом раднику, здравственом сараднику, односно другом запосленом лицу уговорену накнаду из става 1. овог члана, са првом наредном исплатом плате, а најкасније у року од 30 дана од дана пружања здравствене услуге, односно од дана преноса средстава од организације обавезног здравственог осигурања, односно од осигуравајућег друштва.

Здравствена установа, односно приватна пракса дужна је да води евиденцију о закљученим уговорима о допунском раду.

Здравствена установа у финансијском плану посебно исказује и води средства остварена по основу обављања допунског рада у складу са овим законом.

Послодавци који организују допунски рад у складу са овим законом, дужни су да пацијенту пруже потребне информације о начину и поступку пружања здравствених услуга у оквиру допунског рада, као и да на видном месту истакну обавештења о организацији допунског рада, као и лицима која су ангажована по основу уговора о допунском раду.”

Члан 4.

Члан 202. мења се и гласи:

„Члан 202.

Здравствени радник, здравствени сарадник, односно друго запослено лице које обавља послове по основу уговора о допунском раду у складу са овим законом остварује права из обавезног социјалног осигурања у складу са законом.”

Члан 5.

У члану 256. став 1. тачка 25) мења се и гласи:

„25) ако ангажује здравственог радника, здравственог сарадника, односно друго запослено лице за обављање допунског рада супротно одредбама овог закона (чл. 199-201)”.

Члан 6.

У члану 259. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„За прекршај из става 1. тачка 13) овог члана казниће се и здравствени сарадник, односно друго запослено лице новчаном казном у износу од 30.000 до 50.000 динара.”

Члан 7.

Члан 277. брише се.

Члан 8.

Пропис за спровођење овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Одредбе подзаконског прописа које су се примењивале до ступања на снагу овог закона, а нису са њим у супротности, примењиваће се до доношења подзаконског прописа на основу овог закона.

Члан 9.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.